

EBH-bladet

Nyhetsbrev för oss som jobbar med EBH

Nr 2 • 2018

Att gå över ån...

Sverige har kommit relativt långt i arbetet med förorenade områden sedan 1990-talet och nu behöver vi växla upp takten för att kunna ta tag i våra utmaningar. Ska vi uppfinna våra hjul själva eller borde vi ta tillvara erfarenheter och kunskap från våra grannar?

I början av september möttes personer från hela den nordiska EBH-branschen på NORDROCS-konferensen utanför Helsingör i Danmark. Något som blir tydligt när alla träffas är de likheter och skillnader som finns mellan sätten att arbeta. Alla länderna är i princip klara med sina inventeringar av antalet förorenade områden. Alla länder har också system för att prioritera undersökningar men i angreppssättet för hur områdena sedan hanteras finns det stora skillnader där länderna kan lära sig mycket av varandra.

Danmark ligger i framkant med innovativa undersökningsmetoder, som t.ex. fält-GC-MS och MIP-sondering, något som nu börjar sprida sig till Sverige. Även när det gäller olika åtgärdsmetoder i jord och grundvatten av framförallt organiska föroreningar ligger man långt fram. Danmark har även en högaktuell [handbok](#) om PFAS med fokus på undersökningsmetoder, riskbedömning och åtgärdsalternativ.

Norge har länge arbetat med undersökning, riskbedömning och åtgärdsmetoder för förorenade sediment. Detta reflekteras i gedigna rapporter om metodik för riskbedömning och åtgärder från Miljödirektoratet. Läs mer på [direktoratets hemsida](#), välj tema "forurensset sjøbunn".

Finland har de senaste åren arbetat mycket med att utveckla system för att öka användandet av hållbara åtgärdsmetoder och att underlätta återanvändning av förorenad jord. Jussi Reinikainen på finska Naturvårdsverket och Jarno Laitinen på Centre for Economic Development, Transport and the Environment höll intressanta föredrag inom dessa teman.

Sverige har kommit relativt långt i arbetet med riskbedömning av föroreningar i jord och grundvatten, och håller på att gå ifrån synsättet att ett riktvärde är samma sak som ett åtgärds mål. Framför oss har vi ett stort arbete med att börja tillämpa bättre strategier och metoder för undersökningar, hur vi ska riskbedöma förorenade sediment, göra åtgärdsutredningar som möjliggör fler åtgärdsmetoder samt att få till ett regelverk och arbets sätt som leder till val av mer *hållbara* åtgärdsmetoder. Professor Paul Nathanail, University of Nottingham, höll apropå det senare ett intressant föredrag om nya [ISO-standarden för hållbara åtgärdsmetoder](#) på NORDROCS.

Gemensamt för våra utmaningar är att det finns andra länder som har kommit betydligt längre. Vi skulle därför kunna välja att öka samarbetet med våra grannländer och försöka ta till oss så mycket som möjligt av deras kunskap och erfarenheter, istället för att lägga mycket resurser på egen utredning och utveckling från grunden. Samtidigt kan vi dela med oss av vår kunskap till grannarna.

Visst finns det en hel del vatten här i Sverige också, men ibland kan det ändå löna sig att gå över ån.

Peter Harms-Ringdahl Miljökonsult på Envifix.